

retager kontrollen med disse opgaver og træffer afgørelser i sager, der indbringes for udvalget, jf. afsnit 7.

3. Mere effektiv indsats for energibesparelser

Regeringen udarbejder inden udgangen af 1999 oplæg til en ny energisparelovgivning med henblik på at sikre en mere sammenhængende prioritering af indsatsen for at opnå den størst mulige miljøgevinst. I kraft af ovennævnte klarere adskillelse mellem monopolydelser i netselskaber og kommercielle tjenester i forsyningspligt- og handelsselskaber får aktørerne mere veldefinerede roller i forhold til besparelsesindsatsen. Der skal sikres en klar opgavefordeling og prioritering mellem de forskellige "offentlige" energispareaktiviteter og den bedst mulige udnyttelse af det lokale og folkelige engagement i indsatsen.

4. CO₂-rammer

Med henblik på at Danmark kan leve op til sine internationale miljøforpligtelser, indføres en ny rammestyring, som omfatter objektive godkendelseskriterier for etablering af ny produktionskapacitet og kvoter for elproducenternes CO₂-udledning.

Et CO₂-kvotesystem skal sikre en omkostningseffektiv CO₂-reduktion og vil endvidere kunne forberede brugen af Kyoto-mekanismerne, nærmere betegnet handel med kvoter og de projektbaserede mekanismer "Joint Implementation" og "Clean Development Mechanism" (CDM).

De internationale miljøforpligtelser betyder, at Danmark i perioden 2008-2012 i henhold til EUs byrdefordeling skal reducere den gennemsnitlige udledning af drivhusgasser med 21 % i forhold til 1990. Danmark har i den forbindelse i EU afgivet en erklæring om, at forpligtelsen må ses i forhold til det korregerede niveau på omkring 80 mill. tons CO₂-ækvivalenter i 1990. Danmark har endvidere erklæret, at man med hjemlige virkemidler kan reducere med 17%, og at man antager, at der med hensyn til at nå de 21% gennemføres yderligere fælles virkemidler på EU-niveau.

I år 2005 skal industrilandene i henhold til Kyoto-protokollen have gjort bevislige fremskridt i retning mod at opfylde deres reduktionsforpligtelser. Danmark opfylder denne forpligtelse gennem målene i Energi 2000.

Elsektoren spiller en nøglerolle i forhold til opfyldelsen af miljøforpligtelser. Således udgør elsektorens CO₂-udledning ca. 40% af den samlede CO₂-udledning, som er den væsentligste drivhusgas, og ca. 33 % af alle drivhusgasser.

På den baggrund fastsættes der for perioden 2000-2003 et loft for elsektorens samlede CO₂-udledning på 23 mill. tons i 2000, 22 mill. tons i 2001, 21 mill. tons i 2002 og 20 mill. tons i 2003. Dette skal ses i forhold til en CO₂-udledning i 1990 på 27,3 mill. tons (korregeret) og 20,4 mill. tons (faktisk). Loftet udmøntes i CO₂-kvoter, der fordeles på produktionsselskaberne, herunder de to produktionssammenslutninger.

Loftet over CO₂-udledningen muliggør, at elsektoren kan indarbejde miljøforpligtelserne i selskabernes planlægnings- og beslutningsgrundlag for de fremtidige investeringer og driftsdispositioner. Ved en overskridelse af den årlige kvote skal produktionsselskaberne erlægge en betaling til staten på 40 kr./ton CO₂ i årene 2000-03. Et evt. provenu fra denne afgift skal anvendes til energispareformål.

Dette system er fastlagt med henblik på at sikre en gradvis reduktion i CO₂-udledningen for at opnå en CO₂-udledning på 20 mill. tons inden udløbet af aftaleperioden.